

NUMER 3
STYCZEŃ/LUTY
2024
POLSKA EDYCJA

AD

PROJEKTOWANIE
W TROSCE

o ciało i umysł

MAGDALENA
KARPIŃSKA
pejzaże
wewnętrzne

PROBIOTYCZNE
MIASTA
pożytki
z drobnoustrojów

MIAMI DESIGN
I THÉMA
paryski
tygiel idei

GWATEMALSKA PLASTYKA FAKTUR

Prekolumbijskie tradycje splatają się tu z dziedzictwem kolonialnym. Wśród barw ziemi, dżungli oraz oceanu nie sposób zapomnieć ani o bogactwie, ani o surowości natury.

Tekst — PIOTR ŁUCYAN

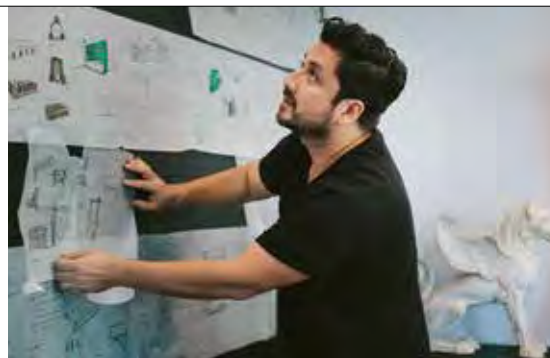
„CHMURY, MGŁA I TO, CO ETERYCZNE” zainspirowały Agnes Studio do stworzenia krzesła „Lana”, tapicerowanego dziewiczą wełną z gwatemalskiego Momostenango. 41 ELEMENTÓW ZE SKLEJKI świerkowo-brzozowej składa się na parametryczny fotel „Soave Rocking” Piegatto (u góry, po prawej). **MAÍZ**, czyli kukurydza, to rzeźbiarski obiekt z metalu i tkaniny, projekt Diega Olivero (na dole).

W Gwatemali, kraju leżącym w sercu Ameryki Środkowej, czas zdaje się płynąć równolegle przez różne epoki – żywa kultura rdzennych mieszkańców oraz dziedzictwo łacińskie, postkolonialne, istnieją obok siebie. W cieniu świadków przeszłości, takich jak zatopione w zieleni ruiny Tikál, antycznego miasta Majów, czy budowle z okresu Nowej Hiszpanii, rodzi się niepowtarzalny dizajn. Tutejsi projektanci czerpią inspirację zarówno ze skarbca wielu cywilizacji, jak i z krajobrazów, barwnych uliczek i majestatycznych wulkanów. Ich prace są świadectwem trwałej symbiozy kultur. W kraju, w którym współczesne formy łączą się z tradycją, narodziła się unikatowa plastyka faktur. Gwatemalscy artyści przyswoili bogate dziedzictwo przodków, aby teraz odkrywać nowe formy ekspresji. Balansują między odwagą innowacji a respektem dla historii. Również najnowszej, którą odzwierciedlają inspirujące ich dzieła architekta i muralisty Efraína Recinosa czy brutalistyczne kreacje José Montesa Córdovy i Raúla Minondo z dekoracjami na fasadach odwołującymi się do spuścizny Majów.

KONSOLA „THE ALTAR” (ang. ołtarz), wykonana ze skały wulkanicznej, powstała z inspiracji mezoamerykańskimi obiektami ceremonialnymi.

WYJĘTE ZE WSPOMNIEŃ

Lābrica

Ponad dekadę temu Lorena Vásquez założyła lokalną firmę. Dziś współpracuje w niej z córką, Loreną Velasquez, i synem, Ricardo Velasquezem, głównym projektantem (na zdjęciu). W swoim zakładzie produkcyjnym wykorzystują drewno z własnych lasów, co daje im pełną kontrolę nad zachowaniem równowagi lokalnego ekosystemu. Bazują na dębinie i orzechu, jednak sięgają też po typowo rodzime gatunki, jak drewno matilisguate (*Tabebuia rosea*). Ubiegają się o certyfikat FSC. – Pierwszymi inspiracjami były dla mnie przedmioty, które zapamiętałem z dzieciństwa, jak drewniana zabawka *capirucho* – mówi Ricardo Velasquez. Kolejnych impulsów dostarczyły mu tradycyjne tkaniny o geometrycznych wzorach. Dziś szuka pomysłów jeszcze głębiej, ale nadal w granicach historii i kultury swojego kraju.

DO DREWNIANEJ ZABAWKI nawiązują stoliki pomocnicze z kolekcji „Capirucho”. Poniżej stolik kawowy z serii „Comal”, inspirowany żeliwną patelnią używaną do smażenia tortilli.

WEŁNA I WULKAN

Agnes Studio

Każda kolekcja duetu Estefanii de Ros i Gustava Quintany-Kennedy’ego to wynik wspólnej pracy – analizy, eksperymentów, dyskusji. Świadomie sięgają po bogactwa natury i kultury Gwatemali. Przetwarzają je innowacyjnie, ale z szacunkiem dla przeszłości i ze szczególną wrażliwością wobec dziedzictwa rdzennej ludności, co czyni ich projekty współczesnymi, osobistymi odbiciami gwatemalskiej duszy. Uważają, że przedmioty powinny być trwałe i ponadczasowe, a sam proces twórczy ma być podróżą, dającą przyjemność i satysfakcję. Wykorzystują zarówno lokalne materiały, jak i tradycyjne techniki, przekraczając granice konwencjonalnego wzornictwa.

Zdjęcia: Victor Martínez (2); Javier Asturias (1); Mynor Caballeros (1); Javier Gonzales (2); Sade Studio (1); Portrety: Victor Martínez (1); Humberto Ochoa (1)

CIAŁO PŁYNNE

Piegatto

Na czele grupy Piegatto projektującej i produkującej meble stoi architekt Alejandro Estrada. Wspierają go Sandra Ovalle i syn Pietro Estrada, odpowiedzialny za modele parametryczne. Pracownia, ważna w środkowoamerykańskim kręgu, zaczyna być znana także w innych częściach świata. Punktem wyjścia jest dla niej natura oraz człowiek jako jej część. W wysoce wytrzymałym drewnie, pochodzącym ze zrównoważonych źródeł, Piegatto odwzorowuje cielesne krągłości. Estrada nie kieruje się trendami, ale ma nauczycieli, którzy zaszczypli w nim szacunek dla pracy fizycznej i potrzebę ciągłego, jak to ujmie, poszukiwania prawdy. Z wielką estymą wspomina fotografów, Luisa Gonzáleza Palmę i Daniela Schafera. Ma ambicję zbudować równie okazałe dziedzictwo artystyczne.

KRZESŁO „PIPO” – rzeźbiarski mebel stworzony z połączenia 37 warstw świerkowo-brzozowej sklejki – sprawia wrażenie jednocześnie lekkiego i solidnego.

Zdjęcia: Victor Martínez (2); Pia Rivera (1); Manny Rionda (1); Giovanni Valdeavellano (1); Paul Velas (1); Portret: Victor Martínez (1); Giovanni Valdeavellano (1)

INSPIROWANA LOKALNYMI KROSNAMI seria dekoracji ściennych „Telar” została zaprojektowana dla West Elm. Powstała z ręcznie przędzonej wełny owiniętej na metalowych konstrukcjach. Obok: naczynia z serii „Andino” oraz rzeźba „White Circle” (również dla West Elm).

PRACE NA LINACH

Diego Olivero

Diego Olivero prowadzi własne studio projektowe, które koncentruje się na nowatorskim rzemiośle o społecznym wydźwięku. Jest także współzałożycielem Meso Goods, sieci dystrybuującej na cały świat rękodzieło 550 rzemieślniczych rodzin między innymi z Gwatemali, Meksyku, Peru, Hondurasu, Indii i Filipin. Pracuje ze szkłem, metalem, drewnem i tekstyliami. Jest autorem mebli, oświetlenia oraz drobnych elementów wyposażenia. Widoczna obok kolekcja ceramiki „Andino”, wykonana w peruwiańskim Chulucanas przez lokalnych mistrzów, jest wyjątkowa nie tylko ze względu na technikę ręcznego teksturowania przy użyciu kamieni rzecznych, ale także z uwagi na wplecenie w glinę bawełnianych lin.

BADANIE KONTRASTÓW

Cinco x Cinco

Manny Rionda, Esteban Paredes, Cecilia Diaz, Sofia Contreras-Paredes to kwartet młodych projektantów. Nieodzownym piątym elementem składowym ich sukcesu są doświadczeni artyści rzemieślnicy wcielający w życie designerskie wizje. – Wyróżnikiem naszej grupy jest fascynacja kontrastem, zamiłowanie do łączenia procesów przemysłowych z rękodziełem i uwidoczniania tego splotu w finalnym produkcie – mówi Manny Rionda. Punktem zwrotnym w ich karierze stała się nagroda Inédito na Design Week Mexico 2022 za projekt „The Sum of Small Parts”. Restrykcyjny lockdown w Gwatemali zaowocował w nim nostalgią, obudził wspomnienia z placów zabaw. Zne z nich metalowe konstrukcje przetworzono w chromowane meble.

OBIEKT Z DREWNA I SZKŁA to „Collectible design collection 1” projektu Manny’ego Riondy. Po prawej bauhausowski „The Sum of Small Parts”, który powstał z tęsknoty za otwartą przestrzenią w czasie pandemii.

LAMPA „LA K” składa się z podstawy wykonanej z hiszpańskiego marmuru, trzonu ze skóry i futra oraz szklanego klosza.

NIESPOKOJNY DUCH

Studio Poa

Giovanni Valdeavellano, założyciel Studia POA, urodził się w Gwatemali, jednak od pewnego czasu kraj ten jest dla niego wspomnieniem – stale obecnym, mocnym i pięknym. Mieszka i tworzy w Nowym Jorku. – Mój niespokojny, ciekawy wszystkiego duch nie mógłby osiąść nigdzie indziej – mówi. Projektant wraca do lat młodości, przypominając sobie pofalowane krajobrazy rodzinnych stron oraz kolorowe murale, mozaiki i postmodernistyczną architekturę Efraína Recinosa. Uważa go za niedościgniętego mistrza, skromnego geniusza, hojnego nauczyciela. W swoich pracach Valdeavellano przetwarza osobiste doświadczenia. – Często wydobywam kształty z dzieł i budowli, które pamiętam z okresu dorastania – zaznacza.